

(המשך מעמוד 10)

תב בעילום-שם, לא נכנס להערכה סיפ רותית אלא התקיף בשצף-קצף את משה דור, היועץ לענייני-תרבות בשגרירות יש"ר אל בלונדון בטענה שהוא, לדיברי המ"הבר האנונימי, מנצל את מעמדו, כשם שעשו קודמיו, על-מנת לקדם את כתביו. הוא ואת כיתביהם של אחרים מאנשי של"מ. המחבר נוקב בשמותיהם של הקוד"מים לדור בתפקידו — חנוך ברטוב, אהרון מגד, ואחרים. מתקבל על הדעת שב"אחרים" הוא מתכוון לבנימין תמוז. אין אני רוצה להתערב בפולמוסים ה"פנימיים ובמריבות הנצחיות של סופרי הספרות הישראלית, אולם אני רוצה לק"בוע דברים אחרים למען האמת ולמען כללי המישחק ההוגן, כדלקמן:

● היוזמה להוצאת האנתולוגיה הנ"ל היתה כולה שלי, כחבר, ועדת הספר והדפוס של המועצה הכלכלית לישראל" בלונדון הודעתי לוועדה, שאני מתכוון לתאם את הרשעת האנתולוגיה עם שבוע"ה הספר הישראלי, שעמד להיערך בלונדון בנובמבר 1976, כדי להטעים את הצד התרבותי של המיבצע ולא רק את ציב"ינו המיסחרי, לא ביקשתי עזרה מן הוועדה, וזו לא סיעצה לי במאומה, מה"לקת-התרבות של שגרירות ישראל ומ"ארגוני "שבוע"ה-הספר הישראלי" בלונדון קיבלו ממני הודעה על תוכנית זו ממש כשם שקיבלה, ועדת הספר והדפוס".

● טרנסוורלד פאבלישרס, בעלי קורגי בוקס, הציעו לשתף-פעולה שלא-על-מנת לקבל פרס, וזאת כדי לעודד את המו"לות בישראל בכלל, הם לא ראו באנתולוגיה זו עסק מיסחרי שתכליתו להכניס רווחים ואף הודיעו מראש, כי אם יהיו רווחים, יוקצו אלה לצרכים תרבותיים כלליים, ובמיקרה שיהיו הפסדים תכסה אותם ה"הוצאה מכיסה.

● בחירת החומר לאנתולוגיה זו היתה נתונה כליכולה לשיפוט, ולא היתה שום התערבות מבחוץ, רק אני אחראי לבחירה זאת, ואני מקבל עלי את האחריות המל"אה לכך, כיוון שצרכים היינו לסיים את הדפסת האנתולוגיה לפני שייפתח "שבוע"ה הספר הישראלי", לא היה סיפק בידינו להזמין תרגומים מיוחדים בשביל הקובץ, ממילא צריך הייתי להשתמש בתרגומים שהיו מונחים לפני, חוץ מאלה שראו אר קודם-לכן בספרים, היה רק יוצא-מהכלל אחד: "השבוע"ה ליהודי סמילנסקי, שלדעתי נודעת לו חשיבות דיה-הצורך לחזור ול"הדפיסו, ועל כן חרגתי למענו מהכלל שקבעתי לי מיגבלה נוספת נעוצה היתה בהכרח לשמור על גודלו של ספר-הכיס — 256 עמודים.

● במרוצת הכנת הספר שאלתי בעצ"תם של סופרים ישראליים שנמצאו באותה שעה באנגליה והם נענו לי, כמובן, ב"ניהם ה"א. ב. יהושע ונתן זך, שהמחבר סומך את ידו עליהם, כן מצאתי את משה דור שופע רצון טוב ומוכן להשיט כל עזרה למיבצע, אפשר בנקל להפוך על פיה את ההלצה הוולה והמופרכת של הכותב, שהיא לא רק אווילית אלא גם מרושעת-במתכוון, ולהגיד ש"הלוואי שהיו רבים כמשה דור".

● אין זו הפעם הראשונה שהריבעון היהודי, שיש לי הזכות לערכו, כשם שגם הייתי מייסדו, מעורב במיבצעים תרבו"תיים דומים שמטרתם לקדם שיתוף-פעולה תרבותית עם ישראל, בשנת 1966 היה הרי"ב בעון אחד מיוזמי הסימפוזיון של סופרים ישראליים וסופרים אנגלו-יהודיים בתל-אביב, בשנת 1970 הוציא הריבעון לאור גיליון מיוחד שהוקדש לסיפרות ישראל, בשם אזוראי רייטינג, במשך כל עשרים וחמש שנות הופעתו של הריבעון הוא מייחד דרך-קבע מקום לתרגומים מיצ"ר ותויהם של סופרים ישראליים, אלה שיש להם עניין כן במה שנעשה במדינת יש"ר אל בשטח התרבות והסיפרות מעריכים את המאמץ הזה, שהריבעון קיבל על עצ"מו בלא שום דחיפה מהחוץ, סופר בעל"שם כתב בביקורתו על ניו רייטינג פרום אזוראי בשבועון ג'ואיש כרוניקל לא"מור: "זהו אוצר מלא וגדוש... חובה לכל מי שרוצה להבין מה שמתרחש במדינה שליבנו פיעם בקצב אחד עם ליבה".

● יעקב זינטאג, לונדון
● כתב המאמר הנזכר במיכתב ועורך המדור, "נמר של נייר" אינו אנונימי כלל, השם דן עומר מופיע בהבלטה בתחתית העמוד, בשולי המדור.

T 11

פרסום זה יעצקון